

miesięcznym wypowiedzeniem, dopiero po upływie roku w razie zadawalniającego wyniku służby oraz nienagannego prowadzenia się mogą oni uzyskać stałą posadę.

Art. 17. W czasie do 1 stycznia 1924 r. może prezes sądu apelacyjnego upoważnić prezesów sądów okręgowych do przyjmowania do próbnej służby kancelaryjnej także kandydatów, niewładających dostatecznie językiem polskim, z tem jednak zastrzeżeniem, że zobowiążą się pisemnie do przyswojenia sobie języka polskiego w przeciągu roku.

Część IV.

Przepisy końcowe.

Art. 18. Uchyla się moc obowiązującą pruskiego regulaminu dla kancelarii sądów i prokuratur (Kanzleiordnung) z dnia 27 marca 1907 r. (Dziennik rozporządzeń pruskiego Ministra Sprawiedliwości str. 81) wraz z wszelkimi przepisami, uzupełniającymi lub zmieniającymi ten regulamin.

Art. 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w górnośląskiej części Województwa Śląskiego z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Z. Rymowicz

398.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 16 czerwca 1922 r.

zmieniające dla górnośląskiej części Województwa Śląskiego niektóre przepisy niemieckiej ustawy o postępowaniu karnem.

Na mocy art. 36 ust. 1 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 73 poz. 497), w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 85 poz. 608) w związku z ustępem ostatnim art. 40 powołanej Ustawy Konstytucyjnej w brzmieniu art. 2 ustawy z dnia 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 69 poz. 449) stanowią w porozumieniu z Tymczasową Radą Wojewódzką Województwa Śląskiego co następuje:

Art. 1. Niemiecka ustawa o postępowaniu karnem ulega następującym zmianom:

1. W § 16 zastępuje się słowa: „uchwały wszczynającej postępowanie główne” słowami: „aktu oskarżenia”.

2. W § 18 zastępuje się słowa: „Po wszczęciu postępowania głównego” słowami: „Po doręczeniu oskarżonemu wezwania na rozprawę główną”.

3. Uchyla się ustęp trzeci § 23.

4. W § 25 zastępuje się słowa: „uchwały wszczynającej postępowanie główne” słowami: „aktu oskarżenia”.

5. W zdaniu pierwszym ustępu drugiego § 27 po słowach: „sędziego powiatowego” dodaje się w nawiasie słowa: „sędziego pokoju”.

6. W zdaniu pierwszym ustępu drugiego § 31 po słowach: „sędzia powiatowy” dodaje się w nawiasie słowa: „sędzia pokoju”.

7. W ustępie drugim § 36 dodaje się po słowach: „sędzia powiatowy” w nawiasie słowa: „sędzia pokoju”.

8. W ustępie trzecim § 50 po słowach: „sędziemu powiatowemu” dodaje się w nawiasie słowa: „sędziemu pokoju”.

9. W ustępie trzecim § 69 po słowach: „sędziemu powiatowemu” dodaje się w nawiasie słowa: „sędziemu pokoju”.

10. W ustępie pierwszym § 105 dodaje się jako drugie zdanie następujący przepis:

„W razie przedsięwzięcia rewizji osobistej bez polecenia władz sądowych powinno się polecenie sądowe doręczyć osobie, dotkniętej rewizją, najpóźniej w ciągu 48 godzin z podaniem przyczyn rewizji”.

11. Trzeci ustęp § 114 otrzymuje następujące brzmienie:

„Obwinionemu należy doręczyć nakaz aresztowania przy aresztowaniu, a o ile tego nie można wykonać, najpóźniej w ciągu 48 godzin; zarazem należy mu oznajmić, że przysługuje mu środek prawny zażalenia. Aresztowanych, którym w ciągu 48 godzin nie doręczono nakazu aresztowania, należy niezwłocznie wypuścić na wolność”.

12. W ustępie trzecim § 124 zastępuje się słowa: „po wszczęciu postępowania głównego” słowami: „po wyznaczeniu terminu do rozprawy głównej”.

13. W ustępie pierwszym i drugim § 125 dodaje się po słowach: „sędzia powiatowy” w nawiasie słowa: „sędzia pokoju”.

14. § 126 otrzymuje następujące brzmienie:

„Nakaz aresztowania, wydany przed wniesieniem skargi publicznej, należy uchylić, jeżeli o to wniesie prokuratura albo jeżeli prokuratura w ciągu dwóch miesięcy od chwili wykonania nakazu aresztowania nie wniesie skargi publicznej”.

15. W zdaniu pierwszym ustępu pierwszego § 128 po słowach: „sędziego powiatowego” dodaje się w nawiasie słowa: „sędziego pokoju”, zaś w zdaniu drugim ustępu pierwszego oraz w ustępie drugim po słowach: „sędzia powiatowy” dodaje się w nawiasie słowa: „sędzia pokoju”.

16. W § 129 dodaje się po słowach: „sędziego powiatowego” w nawiasie słowa: „sędziego pokoju”, zaś słowa: „w dzień” zastępuje się słowami: „w ciągu 48 godzin”.

17. W ustępie drugim § 148 zastępuje się słowa: „Jak długo nie wszczęto postępowania głównego” słowami: „Do chwili wyznaczenia terminu do rozprawy głównej”.

18. W § 155 zastępuje się słowa: „uchwalono wszczęcie postępowania głównego” słowami: „wyznaczono termin do rozprawy głównej”.

19. § 160 otrzymuje następujące brzmienie:
„Jeżeli prokuratura uważa za potrzebne przedsięwzięcie sędziowskiej czynności śledczej, podaje

swoje wnioski albo u sędziego powiatowego (sędziego pokoju) albo u sędziego śledczego w sądzie okręgowym, w którego okręgu czynność ma się dokonać.

Sędzia winien zbadać, czy czynność, wymienioną we wniosku, jest wśród okoliczności danego przypadku wedle ustawy dopuszczalna.

20. W § 161 w ustępie drugim słowa: „sędziemu powiatowemu” zastępuje się słowami: „sądowi powiatowemu”.

21. W § 163 dodaje się po słowach: „sędzia powiatowy” w nawiasie słowa: „sędzia pokoju”.

22. Ilekroć w § 164 użyte są słowa: „sędzia powiatowy” dodaje się po nich w nawiasie słowa: „sędzia pokoju”.

23. W § 166 zastępuje się słowa: „sędzia powiatowy” słowami: „sędzia (§ 160)”.

24. W ustępie trzecim § 171 dodaje się po słowach: „sędziego powiatowego” w nawiasie słowa: „sędziego pokoju”.

25. W ustępie trzecim § 176 dodaje się po słowach: „sądów ławniczych” w nawiasie słowa „sądów pokoju”.

26. W ustępie pierwszym § 188 zastępuje się słowa: „czy wszcząć postępowanie główne” słowami: „czy wnieść akt oskarżenia”.

27. Napis rozdziału czwartego księgi drugiej otrzymuje następujące brzmienie:

„Postępowanie dotyczące wyznaczenia rozprawy głównej”.

28. § 196 otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli toczyło się śledztwo wstępne, wówczas, o ile nie jest właściwym przewodniczący sądu w myśl § 201, sąd rozstrzyga, czy należy wyznaczyć termin do rozprawy głównej, czy też obwinionego nie ścigać, czy też postępowanie przeciw niemu zawiesić.

W tym celu udziela prokuratura sądowi akta ze swoim wnioskiem. Wniosek o wyznaczenie terminu do rozprawy głównej podaje się przez wniesienie aktu oskarżenia”.

29. § 197 otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli prokuratura wnosi oskarżenie bez poprzedniego śledztwa wstępnego, winna wnieść akt oskarżenia wraz z aktami, a to w sądzie powiatowym, jeżeli sprawa podlega właściwości sądu ławniczego (sądu pokoju) lub jeżeli prokuratura zamierza tę właściwość stworzyć po myśli § 29 ustawy o ustroju sądownictwa, w innych zaś przypadkach w sądzie okręgowym”.

30. Ustęp drugi § 198 otrzymuje następujące brzmienie:

„W sprawach, należących do właściwości sądów przysięgłych, winien, zaś w sprawach ważniejszych i zawilszych, podlegających właściwości sądów okręgowych, powinien akt oskarżenia ponadto zawierać zestawienie istotnych wyników dotychczasowego postępowania”.

31. W ustępie pierwszym § 199 zastępuje się słowa: „przeciw wszczęciu postępowania głównego” słowami: „przeciw wyznaczeniu terminu do rozprawy głównej”.

W ustępie czwartym tego paragrafu dodaje się po słowach: „sądów ławniczych” w nawiasie słowa: „sądów pokoju”.

32. W zdaniu drugim ustępu pierwszego § 200 dodaje się po słowach: „sędziemu powiatowemu” w nawiasie słowa: „sędziemu pokoju”.

33. § 201 otrzymuje następujące brzmienie:

„Przewodniczący sądu zarządza wyznaczenie terminu do rozprawy głównej, jeżeli wedle wyników śledztwa wstępnego, a w razie jeżeli śledztwa nie było, wedle wyników postępowania przygotowawczego obwiniony dostatecznie jest podejrzany o popełnienie przestępstwa.

„Jeżeli, zdaniem przewodniczącego, niema tych warunków, wówczas postanawia sąd uchwałą o wniosku o wyznaczenie terminu do rozprawy głównej”.

34. W ustępie pierwszym § 202 zastępuje się słowa: „nie wszczynać postępowania głównego” słowami: „nie wyznaczać terminu do rozprawy głównej”.

35. § 205 otrzymuje następujące brzmienie:

„Gdy przewodniczący sądu lub sąd postanowią wyznaczyć termin do rozprawy głównej, winien sąd bezzwłocznie z urzędu powziąć uchwałę co do zarządzenia lub dalszego trwania aresztu śledczego”.

36. W ustępie pierwszym § 206 zastępuje się słowa: „wszczęcie postępowania głównego” słowami: „wyznaczenie terminu do rozprawy głównej”.

37. § 207 otrzymuje następujące brzmienie:

„Sąd okręgowy może zarządzić wyznaczenie terminu do rozprawy głównej także przed sądem ławniczym (sądem pokoju).

Jeżeli sędzia powiatowy (sędzia pokoju) jest zdania, że wniesiona doń sprawa przekracza właściwość sądu ławniczego (sądu pokoju), wówczas ma przedłożyć akta za pośrednictwem prokuratury sądowi okręgowemu do rozstrzygnięcia”.

38. § 209 otrzymuje następujące brzmienie:

„Postanowienia, którym wyznaczono termin do rozprawy głównej, nie może oskarżony zaprzeczać.

Przeciw uchwale, którą odmówiono wyznaczenia terminu do rozprawy głównej, lub którą odmiennie od wniosku prokuratury postanowiono przekazać sprawę sądowi niższej kategorii, przysługuje prokuratorze bezzwłoczne zażalenie”.

39. § 210 otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli uchwałą prawomocną odmówiono wnioskowi o wyznaczenie terminu do rozprawy głównej, można skargę podjąć na nowo tylko na podstawie nowych faktów albo środków dowodowych”.

40. W zdaniu pierwszym ustępu pierwszego § 211 po słowach: „Sąd ławniczy” dodaje się w nawiasie słowa: „sąd pokoju” i skreśla się słowa: „i bez rozstrzygnięcia o wszczęciu postępowania głównego”.

W zdaniu pierwszym i drugim ustępu drugiego tego paragrafu po słowach: „sędzia powiatowy” dodaje się w nawiasie słowa: „sędzia pokoju”, zaś w zdaniu drugim po słowach: „sądu ławniczego” dodaje się w nawiasie słowa: „sądu pokoju”.

41. § 214 uchyla się.

42. W ustępie drugim § 216 zastępuje się słowa: „aż do rozpoczęcia odczytywania uchwały o wszczęciu postępowania głównego” słowami: „aż do odczytania aktu oskarżenia”.

43. W § 231 dodaje się po słowach: „zagrożony jest tylko” słowa: „więzieniem do sześciu miesięcy”.

44. W ustępie drugim i czwartym § 242 zastępuje się słowa: „uchwały o wszczęciu postępowania głównego” względnie słowo: „uchwały” słowami: „aktu oskarżenia z opuszczeniem zestawienia istotnych wyników postępowania”.

45. Ustęp pierwszy § 244 otrzymuje brzmienie następujące:

„Postępowanie dowodowe winno obejmować wszystkich wezwanych świadków i biegłych oraz inne dostarczone środki dowodowe. W sprawach atoli o występki oraz o zbrodnie z §§ 243, 244, 261, 264 ustawy karnej postanawia sąd, które dowody ma się przeprowadzić, jeżeli chodzi o świadków lub biegłych, wezwanych bezpośrednio, lub inne środki dowodowe dostarczone na rozprawę. Poszczególne dowody można pominąć, jeżeli prokuratura i oskarżony na to się zgadzają”.

46. W ustępie drugim § 244 dodaje się po słowach: „sądami ławniczymi” w nawiasie słowa: „sądami pokoju”.

47. W ustępie drugim § 250 zastępuje się słowa: „po wszczęciu postępowania głównego” słowami: „po wyznaczeniu terminu do rozprawy głównej”.

48. Pierwszy ustęp § 258 otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli oskarżony nie rozumie języka, w którym odbywa się rozprawa, winien mu przewodniczący albo tłumacz oznajmić z przemówień końcowych conajmniej wnioski prokuratury i obrońcy”.

49. W ustępie drugim § 263 zastępuje się słowa: „w uchwale wszczynającej postępowanie główne” słowami: „w akcie oskarżenia”.

50. W ustępie pierwszym i trzecim § 264 zastępuje się słowa: „w uchwale wszczynającej postępowanie główne” słowami: „w akcie oskarżenia”.

51. W ustępie pierwszym § 265 zastępuje się słowa: „aniżeli ten, z powodu którego wszczęto postępowanie główne” słowami: „nie objęty aktem oskarżenia”.

52. Ustęp drugi § 270 otrzymuje następujące brzmienie:

„Uchwała ta winna zawierać oznaczenie czynu wedle znamion ustawowych, przepis ustawy, który ma znaleźć zastosowanie, wreszcie oznaczenie sądu, przed którym ma się odbyć rozprawa główna, i ma skutek zarządzenia względnie uchwały z § 201”.

53. W ustępie czwartym § 270 po słowach: „sąd ławniczy” dodaje się w nawiasie słowa: „sąd pokoju”.

54. W drugim ustępie § 271 dodaje się po słowach: „sędziego powiatowego” w nawiasie słowa: „sędziego pokoju”.

55. W drugim ustępie § 273 po słowach: „sądem ławniczym” dodaje się w nawiasie słowa: „sądem pokoju”.

56. W § 275 wprowadza się następujące zmiany:
a) ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie następujące:

„Wyrok wraz z uzasadnieniem należy dołączyć do aktów w ciągu tygodnia po ogłoszeniu, o ile go już do protokołu w całości nie wpisano”.

b) końcowe zdanie w ustępie drugim otrzymuje następujące brzmienie:

„Podpisy sędziów niezawodowych i ławników na wyroku nie są potrzebne”.

57. W § 294 zastępuje się w ustępie pierwszym słowa: „w uchwale wszczynającej postępowanie główne” słowami: „w akcie oskarżenia” a w ustępie drugim słowo: „uchwale” słowami: „aktowi oskarżenia”.

58. W § 331 słowa: „po wszczęciu postępowania głównego” zastępuje się słowami: „po wyznaczeniu terminu do rozprawy głównej”.

59. W ustępie pierwszym § 346 dodaje się po słowach: „sędziego powiatowego” w nawiasie słowa: „sędziego pokoju”.

60. W ustępie trzecim § 348 dodaje się po słowach: „sędziego powiatowego” w nawiasie słowa: „sędziego pokoju”.

61. § 352 uchyla się.

62. W § 354 po słowach: „sądów ławniczych” dodaje się w nawiasie słowa: „sądów pokoju”.

63. W § 374 dodaje się po słowach: „sądów okręgowych” słowa: „jako sądów pierwszej instancji”.

64. § 380 uchyla się.

65. W § 399 pod 1, 5 dodaje się po słowach: „przez sądy ławnicze” w nawiasie słowa: „sądu pokoju”.

66. Ustęp pierwszy § 414 otrzymuje brzmienie następujące:

„Pokrzywdzony może bez uprzedniego odwołania się do prokuratury ścigać skargą prywatną za:

- 1) występki naruszenia miru domowego w przypadku § 123 ustawy karnej,
- 2) występki zniewagi w przypadkach §§ 185 do 187, 189 ustawy karnej, jeżeli znieważona nie jest jedna z korporacji politycznych, wymienionych w § 197,
- 3) występki urazu cielesnego w przypadkach §§ 223, 223a, ustęp pierwszy i § 230 ustawy karnej, o ile urazu cielesnego nie dopuszczono się z przekroczeniem obowiązku urzędowego, zawodowego lub przemysłowego,
- 4) występki groźby w przypadku § 241 ustawy karnej,
- 5) występki naruszenia cudzych tajemnic w przypadku § 299 ustawy karnej,
- 6) występki uszkodzenia rzeczy w przypadku § 303 ustawy karnej,
- 7) wszystkie występki karalne wedle ustawy o niezetelnym współzawodnictwie,
- 8) wszystkie naruszenia autorskiego prawa literackiego, artystycznego i przemysłowego, o ile są one karalne jako występki”.

67. W § 423 zastępuje się słowa: „czy wszczęć postępowanie główne” słowami: „czy wyznaczyć termin do rozprawy głównej”.

68. Tytuł rozdziału pierwszego księgi szóstej otrzymuje następujące brzmienie:

„Postępowanie w razie wydania mandatu karnego”.

69. § 447 otrzymuje brzmienie następujące:

„Izba karna oraz sędzia powiatowy (sąd pokoju) mogą wymierzyć karę, bez wyznaczenia rozprawy głównej, piśmiennym mandatem karnym, jeżeli prokuratura podaje o to wniosek pisemny. W sprawach, w których prokurator może stworzyć

właściwość sądu ławniczego (sądu pokoju) wedle § 29 ustawy o ustroju sądownictwa, może wniosek o mandat karny podać tylko prokurator; z podaniem wniosku uważa się sprawę za należącą do właściwości sądu ławniczego (sądu pokoju).

Izba Karna może orzec mandatem karnym jedynie grzywnę do wysokości dziesięciu tysięcy marek, karę aresztu lub karę więzienia do sześciu miesięcy z osobna lub łącznie, sędzia powiatowy (sąd pokoju) zaś jedynie grzywnę do wysokości dwóch tysięcy marek, karę aresztu lub karę więzienia do trzech miesięcy z osobna lub łącznie. W każdym wypadku można orzec także oznaczoną w ustawie konfiskatę.

Mandatem karnym niewolno orzec przekazania obwinionego władzy policyjnej.

Obwinionemu, który nie ukończył jeszcze ośmnastego roku życia, wolno mandatem karnym wymierzyć karę pozbawienia wolności jedynie jako karę zastępczą w razie nieściągalności grzywny".

70. § 448 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wniosek winien opiewać na pewną dokładnie oznaczoną karę. Jeżeli co do wydania mandatu karnego nie nasuwają się żadne wątpliwości, ma sąd wniosek ten uwzględnić.

Jeżeli sąd ma wątpliwości, czy wymierzyć karę bez przeprowadzenia rozprawy głównej, należy zarządzić wyznaczenie terminu do rozprawy głównej. To samo obowiązuje, jeżeli sąd chce wymierzyć inną karę niż karę oznaczoną we wniosku a prokuratura swój wniosek podtrzymuje”.

71. W ustępie pierwszym § 449 zastępuje się słowa: „w sądzie powiatowym” słowami: „w sądzie, który wydał mandat karny”.

72. W ustępie pierwszym § 451 zastępuje się słowa: „przed sądem ławniczym” słowami „przed sądem właściwym”, zaś w ustępie trzecim tego paragrafu słowa: „sąd ławniczy” słowem: „sąd”.

73. W ustępie drugim § 454 dodaje się po słowach: „sędziemu powiatowemu” w nawiasie słowa: „sędziemu pokoju”.

74. W ustępie drugim § 455 dodaje się po słowach: „sędzia powiatowy” w nawiasie słowa: „sędzia pokoju”.

75. W ustępie pierwszym § 456 dodaje się po słowach: „przed sądem ławniczym” w nawiasie słowa: „sądem pokoju; zaś na końcu zdania uchyla się słowa: „lub rozstrzygnięcia o wszczęciu postępowania głównego”.

76. W ustępie pierwszym § 457 po słowach: „przed sądem ławniczym” dodaje się w nawiasie słowa: „sądem pokoju”.

77. W ustępie pierwszym § 462 uchyla się na końcu zdania słowa: „lub rozstrzygnięcia o wszczęciu postępowania głównego”.

78. W ustępie drugim § 463 dodaje się po słowach: „sąd ławniczy” w nawiasie słowa: „sąd pokoju”, oraz po słowach: „sędziego powiatowego” słowa: „sądu pokoju”.

79. W ustępie trzecim § 483 dodaje się po słowach: „sądów ławniczych” w nawiasie słowa: „sądów pokoju”.

80. W ustępie drugim § 486 uchyla się drugie zdanie.

81. Ustęp drugi § 496 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wysokość kosztów i wydatków, które jeden z zainteresowanych winien zwrócić drugiemu, ustala na wniosek zainteresowanego sekretarz sądowy. Do postępowania i wykonania rozstrzygnięcia stosuje się odpowiednie postanowienia procedury cywilnej”.

82. W ustępie drugim § 501 zastępuje się słowa: „dla wszczęcia postępowania głównego” słowami: „dla rozpoznania sprawy”.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Z. Rymowicz

399.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 16 czerwca 1922 r.

o postępowaniu sądowym w sprawach z górnośląskiej części Województwa Śląskiego, podlegających rozpoznaniu Sądu Najwyższego.

Na mocy ust. 1 art. 36 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 73, poz. 497), w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 608) w związku z ustępem ostatnim art. 40 powołanej Ustawy Konstytucyjnej w brzmieniu art. 2 ustawy z dnia 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 69, poz. 449) stanowiąc w porozumieniu z Tymczasową Radą Wojewódzką Województwa Śląskiego co następuje:

Art. 1. Niemiecka ustawa o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych ulega zmianom następującym:

1. W ustępie pierwszym § 119 dodaje się następujące postanowienie, jako zdanie drugie:

„Podanie o przyznanie prawa ubogich w postępowaniu, mającem się toczyć w Sądzie Najwyższym, należy wnieść do sądu apelacyjnego; o podaniu rozstrzyga sąd apelacyjny:”

2. W § 127 dodaje się następujące postanowienie, jako ustęp drugi:

„Zażalenie przeciw uchwale sądu apelacyjnego, odmawiającej przyznania prawa ubogich w postępowaniu rewizyjnym, wnosi się do sądu apelacyjnego”.

3. Ustęp pierwszy § 546 otrzymuje brzmienie następujące:

„W sporach o roszczenia z prawa majątkowego warunkiem dopuszczalności rewizji jest, aby wartość przedmiotu zażalenia przenosiła kwotę piętnastu tysięcy marek”.

4. Ustęp pierwszy § 549 otrzymuje brzmienie następujące: